

8. Кампо В., Овчаренко В. Деякі теоретичні проблеми конституційного контролю за додержанням парламентом процедури внесення змін до Конституції України/В.Кампо, В.Овчаренко //Вісник Конституційного Суду України. – 2011. – №. 3. – С. 64-76.; Kampo V., Ovcharenko V. Deiaci teoretychni problemy konstytutsiinoho kontroliu za dodержanniam parlamentom protsedury vnesennia zmin do Konstytutsii Ukrainy/V.Kampo, V.Ovcharenko //Visnyk Konstytutsiinoho Sudu Ukrainy. – 2011. – №. 3. – S. 64-76.

9. Томенко М. П'ять уроків Мазепи – Орлика для сучасної конституційної дискусії [Електронний ресурс] //Віче.- № 23. - 2015.- Режим доступу до ресурсу: <http://veche.kiev.ua/journal/5026/>; Tomenko M. Piat urokiv Mazepy – Orlyka dlia suchasnoi konstytutsiinoi dyskusii [Elektronnyi resurs] //Viche.- № 23. - 2015.- Rezhym dostupu do resursu: <http://veche.kiev.ua/journal/5026/>

10. Максакова Р. М. Трансформація установчої влади в Україні: від Декларації про державний суверенітет до Конституції України/ Р. М. Максакова // Держава і регіони. Науково-виробничий журнал. Серія «Право» – 2010. – № 4.– С. 6-10.; Maksakova R. M. Transformatsiia ustanovchoi vlady v Ukraini: vid Deklaratsii pro derzhavnyi suverenitet do Konstytutsii Ukrainy/ R. M. Maksakova // Derzhava i rehiony. Naukovo-vyrobnychy zhurnal. Seriiia «Pravo» – 2010. – № 4.– S. 6-10.

Стаття надійшла до редакції 21.11.2017 р.;

Y. Kamardina, I. Kushnir

IMPLEMENTING CHANGES TO THE UKRAINIAN CONSTITUTION AS A MEANS OF CONSTITUTIONAL MODERNIZATION OF SOCIETY: PROBLEMS OF THEORY AND PRACTICE

The article is devoted to the clarification of the essence and content of the provisions of the modern Constitution of Ukraine. The article analyzes the provisions of the Constitution of Ukraine, which require changes and additions in accordance with the international documents of the European standards. Indicates the need to take European standards into account when making changes to the Constitution of Ukraine.

It should be noted that the main and logical changes to be made to the Constitution are to establish an institution of civil society and strengthen its influence on the state and nature of the functioning of public authority. These include, in particular, the constitutional consolidation of citizens' rights to legislative initiative, the exercise of public control over the activities of state authorities and local self-government, the adoption of the Electoral Code, the updating of legislation on all-Ukrainian and local referendums, etc.

Key words: *the Constitution of Ukraine, the Basic Law, the Constitutional Court, the constitutional procedure.*

УДК 346.5(477)

Ф. Ф. Шибаніц, О. В. Крохмальова

ОКРЕМІ ПИТАННЯ РЕФОРМУВАННЯ ПРАВОВОГО ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ЗДІЙСНЕННЯ ДЕРЖАВНИХ (ПУБЛІЧНИХ) ЗАКУПІВЕЛЬ В УКРАЇНІ

У статті розглянуті питання реформування правового забезпечення процесу здійснення публічних закупівель в Україні, роль міжнародних стандартів в даному процесі. Проаналізовані ризикові аспекти запровадження публічних закупівель і сучасний стан їх здійснення. Намічені перспективні напрями вдосконалення правового

регулювання здійснення публічних закупівель в Україні в світлі євроінтеграційних процесів.

Ключові слова: *публічні закупівлі, система електронних закупівель, Prozorro, централізована закупівельна організація, міжнародні стандарти, євроінтеграція.*

Постановка проблеми. Протягом останніх декількох років Україною здійснюється активне реформування різних секторів суспільного життя і, зокрема, системи державних закупівель. На хвилі ідей щодо забезпечення більш прозорої та відкритої діяльності уряду, вдосконалення антикорупційного законодавства, інформатизації суспільства волонтерами на початку 2014 року було сформовано ідею щодо реформування сектору державних закупівель. І вже наприкінці 2015 року дана ідея знайшла своє втілення у прийнятому ЗУ «Про публічні закупівлі», який прийшов на зміну ЗУ «Про здійснення державних закупівель», а у 2016 році вже почала втілюватись практично шляхом здійснення закупівель замовниками через систему електронних закупівель Prozorro. Слід відзначити, що дана система також була розроблена волонтерами і держава не витратила на цей процес ані копійки. Таким чином, Україна перейшла в нову «еру» здійснення публічних закупівель.

Однак, наразі відсутня достатня кількість наукових розробок з досліджуваного питання, а більшість з наявних публікацій зводиться до порівняння законодавчих змін. Недостатньо уваги присвячено тим змінам у правовому регулюванні системи публічних закупівель, які відбуваються протягом останніх двох років. Також можна констатувати відсутність чіткого механізму здійснення перетворень у правовій площині з питань правового регулювання здійснення державних закупівель і невідповідність правового регулювання з питань здійснення публічних закупівель міжнародним стандартам, що свідчить про необхідність здійснення змістового дослідження проблем правового забезпечення здійснення державних (публічних) закупівель і розробці сучасних засобів їх подолання.

Зважаючи на євроінтеграційні прагнення України, соціально-економічну ситуацію у нашій державі, «антикорупційний бум», інформатизацію суспільства, зміни у правовій площині України, а також хвилю реформування багатьох пов'язаних сфер суспільного життя, питання правового забезпечення здійснення публічних закупівель в Україні залишаються актуальними.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Дослідженням окремих питань щодо особливостей правового забезпечення здійснення державних закупівель у різні часи займались Л. П. Гладченко, Є. О. Романенко, Р. Г. Щокін, Ю. С. Чайка, Н. М. Тополенко, О. М. Мартинюк, В. В. Смиричинський, Н. Б. Ткаченко, Г. А. Харченко, А. Б. Павловський, В. М. Колотій, О. О. Покрещук, С. А. Абросімов, О. Г. Турченко, О. С. Мельников та інші.

Виклад основного матеріалу. Як було зазначено вище, ідея переформатування державних закупівель на публічні електронні була запропонована волонтерами, які, у своїй більшості, були представниками бізнесу і прихильниками європейських економічних цінностей. Зважаючи на те, що багато держав, які беруть участь у міжнародній торгівлі, вже прийняли законодавство, яке адаптує їхні правові системи до нововведень в електронній торгівлі, дана ідея є прогресивною та такою, що відповідає сучасним потребам економіки України.

Є. О. Романенко і Р. Г. Щокін зазначають, що в Європі, як правило, використовуються дві моделі електронних державних закупівель:

1) централізовані закупівлі, які здійснюються єдиним органом з питань державних закупівель з метою забезпечення загальних потреб, тобто замовники доручають

здійснення державних закупівель від їхнього імені централізованому органу;

2) децентралізовані закупівлі, які передбачають самостійне здійснення замовниками закупівель, тобто дають змогу кожному замовнику здійснювати закупівлі товарів, робіт і послуг [1, с. 28-29].

Класичним представником Європейського союзу (далі – ЄС), якому притаманна централізована система закупівель, є Німеччина, а найбільш децентралізовану систему закупівель має Швеція. При цьому здійснення електронних закупівель регламентовано різноманітними Директивами ЄС і окремими актами національного законодавства [1, с. 29].

У 2014 році було підписано Угоду про Коаліцію депутатських фракцій «Європейська Україна», якою, з метою приведення порядку здійснення державних закупівель до стандартів ЄС, передбачались наступні напрями здійснення реформи:

- законодавче визначення особливостей процедур державних закупівель у сферах, де вони проводяться за процедурою одного учасника, у тому числі передбачення заходів, спрямованих на недопущення здійснення закупівель за цінами вищими, ніж середньоринкові; створення реєстру основних постачальників та постійне здійснення моніторингу ринкових цін з метою оперативного контролю за цінами, що пропонуються до закупівлі;

- запровадження системи електронних державних закупівель відповідно до зобов'язань України, визначених Угодою про асоціацію з ЄС;

- законодавче закріплення вимоги до всіх компаній, які хочуть взяти участь у державних закупівлях, щодо встановлення та оголошення кінцевих бенефіціарних власників;

- істотне скорочення кількості винятків із загальних правил та розміщення моніторингової бази на етапах пропозицій і результатів виконання робіт у публічному доступі;

- забезпечення обов'язкового оприлюднення на порталі уповноваженого органу всіх документів, пов'язаних з проведенням тендеру та визначенням переможця, в обсязі необхідної достатності;

- істотне спрощення процедур для учасників тендерів;

- створення та функціонування електронного реєстру порушників у сфері державних закупівель;

- створення чітких регламентів оскарження результатів торгів до Антимонопольного комітету України і розкриття інформації про оскарження в електронному вигляді у спосіб, що найбільше сприяє прозорості процедури [2].

Одним з головних організаційних питань, яке потребувало вирішення, було питання щодо балансу утримувача нової електронної системи. Держава на той час не мала у своєму розпорядженні достатньої організаційно-ресурсної бази для того, щоб здійснювати утримання і забезпечення стабільної роботи електронної системи закупівель, а її створення потребувало б багато часу та суттєвих капіталовкладень. Отож, розробниками було прийнято рішення щодо обрання адміністратором нової електронної системи закупівель український філіал міжнародної громадської організації «Transparency International Ukraine». Дана організація є однією з найвідоміших у сфері боротьби з корупцією, тому вибір її у якості партнера при проведенні реформ державних закупівель є доцільним та обґрунтованим.

За словами О. Є. Стародубцева, робота здійснювалась у декількох напрямках:

1) розробка ІТ-системи та ІТ-інфраструктури;

2) створення нової нормативної бази;

3) тотальне навчання всієї країни допороговим закупівлям та підготовка до

переходу на повністю електронну систему [3].

Результатом виконаної роботи стало прийняття 25.12.2015 року суттєво нового ЗУ «Про публічні закупівлі», яким на сучасному етапі регулюється здійснення державних закупівель. Його було введено в дію для центральних органів виконавчої влади та замовників, що здійснюють діяльність в окремих сферах господарювання з 1 квітня 2016 року, а для всіх інших замовників - з 1 серпня 2016 року. Даним законодавчим актом визначаються загальні засади здійснення закупівель і порядок проведення окремих процедур закупівель, основи державного регулювання та контролю у сфері закупівель, вимоги до договору про закупівлю, а також питання відповідальності у сфері публічних закупівель. За цим законом передбачено такі процедури закупівель: відкриті торги, конкурентний діалог, переговорна процедура закупівлі; також замовникам надано можливість укласти договір в межах порогових сум напряму з постачальником або виконавцем, або з використанням електронної системи (так звані «допорогові закупівлі») [4].

Для успішного переходу з «паперових» тендерів на електронну систему і затвердження на нормативному рівні умов та правил її використання Кабінетом Міністрів України було прийнято постанову №166 від 24.02.2016 року «Про затвердження Порядку функціонування електронної системи закупівель та проведення авторизації електронних майданчиків». Ця подія ознаменувала остаточний перехід державних закупівель в нову еру електронних публічних закупівель.

З метою інтеграції національної системи державних закупівель до міжнародної системи закупівель, Україною було підписано Угоду про асоціацію з Європейським союзом (далі – Угода про асоціацію). Завдяки цьому, держава отримала змогу долучилась до міжнародного процесу переходу державних закупівель з паперової форми на електронний формат. Відповідно до Угоди про зону вільної торгівлі, яка є складовою Угоди про асоціацію, Україна взяла на себе зобов'язання адаптувати своє законодавство про закупівлі до стандартів ЄС, і після реалізації даних зобов'язань матиме змогу отримати повний доступ до ринків державних закупівель ЄС. І, як слушно зауважують Н.М. Тополенко і О.М. Мартинюк, у такому разі українські компанії зможуть на загальних засадах брати участь у держзакупівлях країн ЄС, а це ринок із щорічним обігом близько 400 млрд. євро [5, с. 32].

Ключовими моментами Угоди про асоціацію, що стосуються сфери публічних закупівель, на думку Є. О. Романенко і Р. Г. Щокіна є:

- підготовка комплексної «дорожньої карти» реформи та адаптації законодавства;
- створення центрального органу виконавчої влади, що забезпечуватиме координацію політики у сфері державних закупівель та, окремо, незалежного органу для розгляду скарг;
- поступове приведення законодавства у сфері державних закупівель у відповідності до законодавства ЄС [1, с. 30].

Слід зазначити, що на сучасному етапі така «дорожня карта» вже прийнята. Департаментом регулювання державних закупівель Міністерства економічного розвитку і торгівлі України було розроблено Стратегію реформування системи публічних закупівель, яка була схвалена Розпорядженням Кабінету Міністрів України №175-р від 24.02.2016 р (далі – Стратегія). Стратегія охоплює період до 31 грудня 2022 р. та включає основні напрями розвитку і вдосконалення системи публічних закупівель, у тому числі комплекс завдань щодо гармонізації законодавства, розвитку інституційної структури, кадрового забезпечення, процедур та практики їх застосування [6].

Серед ключових заходів стратегії дослідники виділяють наступні:

- спрощення тендерної процедури;
- залучення реального бізнесу до участі в державних закупівлях;
- надання громадськості повного доступу до всіх проведених закупівель для аналізу та контролю;
- гармонізація українського законодавства з най кращими європейськими практиками [7, с. 12].

Центральним органом виконавчої влади, що забезпечує координацію політики у сфері державних закупівель є Міністерство економічного розвитку і торгівлі України, окремим підрозділом якого є Департамент регулювання публічних закупівель (раніше – Департамент регулювання державних закупівель, який в процесі реформування було перейменовано). І, хоча Україна будує систему електронних закупівель за децентралізованою схемою, наразі у рамках пілотного проекту функціонують центральні закупівельні організації (далі – ЦЗО). ЦЗО було створено на підставі Постанови Кабінету міністрів України «Про реалізацію пілотного проекту з організації діяльності централізованої закупівельної організації» №928 від 23.11.2016 року. А відповідно до Наказу МЕРТУ «Про організацію діяльності централізованої закупівельної організації в рамках реалізації пілотного проекту» №20 від 12.01.2017 року, ЦЗО було визначено державну установу «Професійні закупівлі» і затверджено перелік товарів і послуг, закупівлю яких може здійснювати ЦЗО. Такий перелік включає лише 14 позицій, до якого увійшли різне канцелярське приладдя, комп'ютерне обладнання та машини для обробки даних (апаратна частина), деякі засоби гігієни та продукція для чищення, електричні побутові прилади, елементи меблів (стілці та супутні вироби), а також послуги таксі, перекладу і ремонту і технічного обслуговування охолоджувальних установок [8].

Згідно такого пілотного проекту, ЦЗО набуває всіх прав та обов'язків замовників, несе відповідальність згідно із законодавством, і в інтересах замовників оприлюднює інформацію про закупівлю, визначає процедуру закупівлі, розглядає та приймає рішення щодо скарг суб'єктів оскарження процедури закупівлі, надає роз'яснення щодо тендерної документації та усуває порушення процедури закупівлі, розглядає тендерні пропозиції, звертається за підтвердженням інформації, наданої учасниками процедури закупівлі, до органів державної влади, підприємств, установ та організацій відповідно до їх компетенції, визначає переможця та приймає рішення про намір укласти з ним договір [9]. Наразі ЦЗО проведено близько 14 закупівель, 6 з яких успішно завершено укладанням договорів, які наразі виконуються. Щодо 3 процедур торги було визнано такими, що не відбулись, або було відмінено. І 5 процедур знаходяться на стадії подання пропозицій.

Тобто, при децентралізованій системі електронних закупівель, з метою підвищення ефективності здійснення закупівель та їх професіоналізації є спроби привнести елементи централізованої системи. Щодо результатів такого впровадження наразі неможливо робити категоричні висновки, адже досвіду функціонування ЦЗО недостатньо для проведення комплексного аналізу та оцінки ефективності їх діяльності. Але хочеться сподіватись, що діяльність ЦЗО сприятиме ефективному, прозорому та професійному проведенню закупівель. Тобто, при децентралізованій системі електронних закупівель, з метою підвищення ефективності здійснення закупівель та їх професіоналізації є спроби привнести елементи централізованої системи.

Слід зауважити, що міжнародною спільнотою модель системи публічних електронних закупівель «Prozorro» було визнано такою, що відповідає європейським стандартам. У травні 2016 року дана система отримала ~~отримала~~ найбільшу міжнародну винагороду в сфері закупівель World Procurement Award 2016, а також

стала найкращою реформою 2015 року за результатами опитування, проведеного Національною Радою Реформ. А у грудні 2016 року українську систему закупівель було визнано переможцем третьої щорічної премії ініціативи в сфері відкритого врядування Open Government Awards 2016. Українську електронну систему публічних закупівель також рекомендовано Європейським банком реконструкції і розвитку в якості успішного прикладу реформи і електронізації публічних закупівель [3].

На думку авторів, незважаючи на міжнародне визнання національної електронної системи публічних закупівель «Prozorro», чинне законодавство ще потребує доопрацювань. Зокрема, протягом двох років вже внесено декілька винятків до ЗУ «Про публічні закупівлі», а також наявні відмінності від європейського законодавства. Наприклад, О.П. Шатковський наголошує на таких відмінностях:

- відмінності в існуючих процедурах закупівлі (немає таких процедур як «обмежений тендер EU», «інноваційне партнерство», переговорна процедура UA vs EU)

- концесії (у т.ч. приватно-публічне партнерство) в Україні досить зарегульовані, на практиці мало застосовуються і далекі від системи закупівель;

- законодавство ЄС більш докладно описує кваліфікаційні вимоги (у тому числі таку як «фінансова спроможність»);

- регулювання е-закупівель (обов'язковість аукціону, оцінка відповідності до/після аукціону, е-інвойсинг, е-контрактинг);

- нові правила визначення очікуваної вартості закупівель тощо [10].

Наразі можна казати про те, що Україна має певні досягнення завдяки реформуванню сектору державних закупівель. За період функціонування системи «Prozorro», за статистичними даними, було здійснено близько 1,35 мільйона процедур і заощаджено близько 35,5 мільярдів гривень бюджетних коштів [11].

Н. М. Тополенко і О. М. Мартинюк до позитивних зрушень відносять такі елементи, як прозорість та відповідність чітким вимогам під час здійснення публічних закупівель, спрощення тендерної процедури та зменшення ризиків прояву корупції у цій сфері. У результаті зазначених змін передбачається, що наша держава буде цілеспрямовано використовувати власний бюджет і цим самим покращувати національну економіку країни. Але для того, щоб досягти поставлених цілей, органам влади потрібно звертати увагу не лише на створення нових ефективних, за своїм змістом, нормативно-правових актів, а й чітко контролювати їх виконання для досягнення максимального результату, унеможливити корупцію та зловживання у сфері публічних закупівель [5, с. 34].

Проте, твердження щодо відсутності корупції у цій сфері викликає питання. Це пов'язано з тим, в Україні спостерігається слабка підзвітність уряду у сфері використання публічних фінансів.

Загальний напрям розвитку публічних фінансів демонструє недоліки у співпраці уряду з громадськими організаціями. Громадянське суспільство все ще не має дієвих інструментів контролю і впливу на політиків і бюрократів. Існують проблеми довіри та ефективного публічного діалогу. Українці відчувають брак інформації про державні доходи і видатки та їх розподіл, спричинений закритістю і непрозорістю процесу ухвалення рішень в урядовому секторі [12, с. 49].

Слід погодитись також із Л.П. Гладченко у тому, що співпраця між місцевими органами і місцевими громадами здатна забезпечити підзвітність місцевих урядів, правильний вибір бюджетних пріоритетів і сприяти успіху політики місцевих органів [13].

Висновки. Отже, незважаючи на значні здобутки, сфера публічних закупівель і

система електронних закупівель Prozorro потребують подальшого вдосконалення. Зокрема, недосконалість правового регулювання і його невідповідність у повній мірі міжнародним стандартам обумовлюють не лише зниження ефективності застосування нової системи публічних закупівель, але і блокують можливості відкриття нових ринків для національної економіки та її інтеграції до європейської спільноти.

Список використаної літератури

1. Романенко Є. О., Щокін Р. Г. Реформування системи державних закупівель в Україні / Є. О. Романенко, Р. Г. Щокін // Публічне урядування. – 2016. – № 4. – С. 25–34; Romanenko Ye. O., Shchokin R. H. Reformuvannia systemy derzhavnykh zakupivel v Ukraini / Ye. O. Romanenko, R. H. Shchokin // Publichne uriaduvannia. – 2016. – № 4. – S. 25–34.

2. Угода про коаліцію депутатських фракцій «Європейська Україна» від 27.11.2014 р.: за станом на 27.11.2014 р. // [Електронний ресурс]. – Режим доступу : URL : <http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/n0001001-15>; Uhoda pro koalitsiiu deputatskykh fraktsii «Evropeiska Ukraina» vid 27.11.2014 r.: za stanom na 27.11.2014 r. // [Elektronnyi resurs]. – Rezhym dostupu : URL : <http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/n0001001-15>

3. Історія реформування публічних закупівель [Електронний ресурс]. – Режим доступу : URL : <https://prozorro.gov.ua/news/istoriya-reformy-publichnyh-zakupivel>; Istoriia reformuvannia publichnykh zakupivel [Elektronnyi resurs]. – Rezhym dostupu : URL : <https://prozorro.gov.ua/news/istoriya-reformy-publichnyh-zakupivel>

4. Про публічні закупівлі: Закон України від 25.12.2015 р. № 922-VIII (за станом на 06.11.2017 р.) // Голос України. – 2016. – № 30; Pro publichni zakupivli: Zakon Ukrainy vid 25.12.2015 r. № 922-VIII (za stanom na 06.11.2017 r.) // Holos Ukrainy. – 2016. – № 30.

5. Тополенко Н. М., Мартинюк О. М. Проблеми та особливості реформування процедур публічних закупівель в державних підприємствах / Н. М. Тополенко, О. М. Мартинюк // Науковий вісник Херсонського державного університету. Серія: Економічні науки. – 2016. – № 18. – С. 31–35; Topolenko N. M., Martyniuk O. M. Problemy ta osoblyvosti reformuvannia protsedur publichnykh zakupivel v derzhavnykh pidpriemstvakh / N. M. Topolenko, O. M. Martyniuk // Naukovyi visnyk Khersonskoho derzhavnoho universytetu. Serii: Ekonomichni nauky. – 2016. – № 18. – S. 31–35.

6. Про Стратегію реформування системи публічних закупівель («дорожню карту»): Розпорядження Кабінету Міністрів України від 24.02.2016 р. № 175-р. (за станом на 24.02.2016 р.) // Офіційний вісник України. – 2016. – № 23. – ст.920; Pro Stratehiiu reformuvannia systemy publichnykh zakupivel («dorozhniu kartu»): Rozporiadzhennia Kabinetu Ministriv Ukrainy vid 24.02.2016 r. № 175-r. (za stanom na 24.02.2016 r.) // Ofitsiyni visnyk Ukrainy. – 2016. – № 23. – st.920.

7. Склярів Р. Реформування системи державних закупівель в Україні 2014–2015 рр. / Р. Склярів, Г. Канаєвський // – К.: Центр політичних студій та аналітики. – 2015. – 24 с.; Skliarov R. Reformuvannia systemy derzhavnykh zakupivel v Ukraini 2014–2015 rr. / R. Skliarov, H. Kanaievskiy // – K.: Tsentr politychnykh studii ta analityky. – 2015. – 24 s.

8. Про організацію діяльності централізованої закупівельної організації в рамках реалізації пілотного проекту: Наказ Міністерства економічного розвитку і торгівлі України від 12.01.2017 р. № 20 (за станом на 12.01.2017 р.) [Електронний ресурс]. – Режим доступу : URL : <http://www.me.gov.ua/LegislativeActs/Detail?lang=uk-UA&id=b134ef4b-b2fa-4de1-a4f2-f6765a97ebee>; Pro orhanizatsiiu diialnosti tsentralizovanoi zakupivelnoi orhanizatsii v ramkakh realizatsii pilotnoho proektu: Nakaz Ministerstva ekonomichnoho rozvytku i torhivli Ukrainy vid 12.01.2017 r. № 20 (za stanom na 12.01.2017 r.) [Elektronnyi resurs]. – Rezhym dostupu : URL :

<http://www.me.gov.ua/LegislativeActs/Detail?lang=uk-UA&id=b134ef4b-b2fa-4de1-a4f2-f6765a97ebee>

9. Про реалізацію пілотного проекту з організації діяльності централізованої закупівельної організації: Постанова Кабінету Міністрів України від 23.11.2016 р. № 928 (за станом на 23.11.2016р.) // Урядовий кур'єр. – 2016. – № 234; Pro realizatsiiu pilotnoho proektu z orhanizatsii diialnosti tsentralizovanoi zakupivelnoi orhanizatsii: Postanova Kabinetu Ministriv Ukrainy vid 23.11.2016 r. № 928 (za stanom na 23.11.2016r.) // Uriadovyi kurier. – 2016. – № 234.

10. Шатковський О. П. Розвиток законодавства України щодо державних закупівель: від еволюції до революції / О. П. Шатковський // Радник в сфері державних закупівель. – 2015 - № 5 (44). – С. 44–48; Shatkovskiy O. P. Rozvytok zakonodavstva Ukrainy shchodo derzhavnykh zakupivel: vid evoliutsii do revoliutsii / O. P. Shatkovskiy // Radnyk v sferi derzhavnykh zakupivel. – 2015 - № 5 (44). – S. 44–48.

11. Модуль аналітики системи електронних публічних закупівель [Електронний ресурс]. – Режим доступу : URL : <http://bi.prozorro.org/sense/app/fba3f2f2-cf55-40a0-a79f-b74f5ce947c2/sheet/HbXjQep/state/analysis?QlikTicket=EGelZCotbNbxXdJJ>; Modul analityky systemy elektronnykh publichnykh zakupivel [Elektronnyi resurs]. – Rezhym dostupu : URL : <http://bi.prozorro.org/sense/app/fba3f2f2-cf55-40a0-a79f-b74f5ce947c2/sheet/HbXjQep/state/analysis?QlikTicket=EGelZCotbNbxXdJJ>

12. Розвиток громадянського суспільства в Україні : аналіт. доп. / В. М. Яблонський, П. Ф. Вознюк, Д. М. Горелов [та ін.]; за ред. О. А. Корнієвського, М. М. Розумного // НІСД. – 2015. – 60 с.; Rozvytok hromadianskoho suspilstva v Ukraini : analit. dor. / V. M. Yablonskiy, P. F. Vozniuk, D. M. Horielov [ta in.]; za red. O. A. Korniievskoho, M. M. Rozumnoho // NISD. – 2015. – 60 s.

13. Гладченко Л.П. Публічні фінанси на шляху до громадянського суспільства: український досвід / Л.П. Гладченко // [Електронний ресурс] – Режим доступу : URL : <http://ir.kneu.edu.ua/bitstream/2010/18933/1/53-56.pdf>; Hladchenko L.P. Publichni finansy na shliakhu do hromadianskoho suspilstva: ukrainskyi dosvid / L.P. Hladchenko // [Elektronnyi resurs] – Rezhym dostupu : URL : <http://ir.kneu.edu.ua/bitstream/2010/18933/1/53-56.pdf>

Стаття надійшла до редакції 22.11.2017 р.

F. Shebanic, O. Krokhmalova

SPECIFIC QUESTIONS FOR REFORM OF LEGAL SUPPLY OF PUBLIC PURCHASES IN UKRAINE

The article is devoted to the definition of the legal framework for the implementation of public (public) procurement in Ukraine in the context of reforming this sphere of public relations and European integration processes.

The article deals with the aspects of the formation of legal support for the implementation of public procurement in Ukraine, the stages of its formation, the role of international standards in this process, the features of legal regulation of public procurement in the context of compliance with international standards, the risk aspects of their implementation, and the current state of legal provision of their implementation.

There are ways to improve the legal regulation of the implementation of public procurement in Ukraine and the mechanisms of its approximation to the EU standards. The prospects for the development of legal regulation of the implementation of public procurement in Ukraine were also identified.

Key words: public procurements, electronic procurement system, Prozorro, centralized procurement organization, international standards, eurointegration, strategy, reform.